

PRESSMEDDELANDE nr 54/25

Luxemburg den 29 april 2025

Domstolens dom i mål C-453/23 | Prezydent Miasta Mielca

Statligt stöd: EU-domstolen preciserar under vilka omständigheter som skattebefrielser kan förbjudas enligt EU-rätten

I Polen har ett företag nekats befrielse från fastighetsskatt när det på den aktuella fastigheten finns en järnvägsinfrastruktur som ställs till förfogande för järnvägsföretag, med motiveringen att en sådan befrielse skulle strida mot EU-rättens regler om statligt stöd. Polens högsta förvaltningsdomstol har vänt sig till EU-domstolen för att få klarhet i vad som gäller i detta fall. EU-domstolen anser att en allmän och abstrakt skattebefrielse, såsom den som föreskrivs i den polska lagstiftningen, i princip inte utgör statligt stöd, eftersom den inte medför någon selektiv fördel. Det framstår inte som att skattebefrielsen har något samband med de gynnade företagen eller de specifika egenskaper som kännetecknar dessa företags verksamheter och den förefaller inte utgöra en del av ett system som är uppenbart diskriminerande. Den bygger på ett neutralt kriterium och tillämpas på olika aktörer, däribland företag av olika storlek och branschtillhörighet samt icke-ekonomiska enheter. Den aktuella skattebefrielsen har dessutom dubbla syften, eftersom den avser att tillgodose både budgetmässiga och miljömässiga ändamål. Det ankommer emellertid på den nationella domstolen att bedöma huruvida den aktuella ordningen för skattebefrielse utgör statligt stöd eller inte.

Ett polskt företag som äger en enskild järnvägsförbindelse på sin mark har beslutat att ställa marken till ett järnvägsföretags förfogande för att befrias från skyldigheten att betala fastighetsskatt. För detta ändamål ansökte företaget hos den behöriga myndigheten om ett förhandsbesked för att få bekräftat att företaget omfattades av skattebefrielsen.

Trots att företaget uppfyllde alla villkor i polsk rätt nekades företaget skattebefrielse med motiveringen att beviljandet av denna skattebefrielse skulle utgöra olagligt statligt stöd enligt EU-rätten, eftersom någon anmälan till kommissionen inte hade gjorts i förväg.

Företaget överklagade avslagsbeslutet till polsk domstol. Den polska högsta förvaltningsdomstolen var osäker på om denna befrielse från fastighetsskatt kan anses utgöra statligt stöd enligt EU-rätten¹ och vände sig därför till EU-domstolen. Den polska högsta förvaltningsdomstolen vill veta om denna skattebefrielse ger mottagarna en selektiv fördel och om den snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen.

Enligt EU-domstolen **förefaller den aktuella befrielsen från fastighetsskatt inte medföra någon selektiv fördel och den förefaller således inte utgöra statligt stöd. Det ankommer emellertid på den nationella domstolen att slutligt avgöra denna fråga.**

I sin bedömning utgår EU-domstolen från antagandet att den rättsliga regleringen av fastighetsskatten, såsom den följer av polsk lag, utgör det "normala" skattesystemet, mot bakgrund av vilket skattebefrielserna eventuella selektivitet ska bedömas. Denna reglering är tillämplig på samtliga ägare eller innehavare av fast egendom och i denna reglering definieras fastighetsskattens grundläggande beståndsdelar, inbegripet den aktuella skattebefrielsen.

En allmänt och abstrakt befrielse från en direkt skatt, såsom den som föreskrivs i polsk lag, **kan dock i princip inte anses utgöra statligt stöd**. Den antas vara en naturlig del av det "normala" skattesystemet och kan således i allmänhet inte anses medföra någon selektiv fördel.

Det finns emellertid två situationer där en sådan skattebefrielse skulle kunna vara selektiv. För det första när befrielsen ingår i ett skattesystem som är utformat enligt uppenbart diskriminerande parametrar. För det andra när de villkor som fastställs i den relevanta lagstiftningen för att kunna omfattas av befrielsen hänför sig till en eller flera egenskaper som är specifika för de gynnade företagen, eftersom dessa specifika egenskaper är oupplösligt förbundna med arten av dessa företag eller deras verksamheter, så att nämnda företag utgör en sammanhängande kategori.

I det aktuella fallet beviljas skattskyldiga personer skattebefrielsen under förutsättning att de exempelvis äger en fastighet som utgör en del av järnvägsinfrastrukturen och som ställs till förfogande för järnvägsföretag. Med förbehåll för den nationella domstolens prövning **förefaller detta villkor således varken rättsligt eller faktiskt vara knutet till egenskaper som är specifika för de företag som gynnas av skattebefrielsen**. Skattebefrielsen förefaller inte heller vara en del av ett skattesystem som är utformat enligt uppenbart diskriminerande parametrar.

Skattebefrielsen förefaller således kunna komma en heterogen grupp till godo, däribland icke-ekonomiska aktörer och företag av mycket varierande storlek och företag som är verksamma inom vitt skilda branscher. **Den omständigheten att endast företag som uppfyller villkoren för en skattebefrielse kan komma i åtnjutande av denna är inte i sig tillräckligt för att anse att skattebefrielsen är selektiv.**

Dessutom har den aktuella skattebefrielsen inte bara ett budgetmässigt syfte, utan även ett miljömässigt syfte, som ger incitament att återställa nedlagda järnvägslinjer och att använda detta transportslag. Inom ramen för medlemsstaternas självbestämmande i skattefrågor, får en medlemsstat genom direkt beskattning, utöver ett rent budgetmässigt mål, eftersträva ett eller flera andra mål som i förekommande fall tillsammans utgör målet för den relevanta referensramen.

Om den nationella domstolen emellertid anser att den aktuella skattebefrielsen medför en selektiv fördel, måste det därefter prövas huruvida denna skattebefrielse, med hänsyn till dess allmänna egenskaper, snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen. På denna punkt understryker EU-domstolen att den omständigheten att ett företag, inom en ekonomisk sektor som har avreglerats på EU-nivå, befrias från kostnader som det normalt borde ha betalat i princip snedvrider konkurrensvillkoren.

PÅPEKANDE: Begäran om förhandsavgörande gör det möjligt för domstolarna i medlemsstaterna att, i ett mål som pågår vid dem, vända sig till EU-domstolen med frågor om tolkningen av EU-rätten eller om giltigheten av en EU-rättsakt. EU-domstolen avgör inte målet vid den nationella domstolen. Det är den nationella domstolen som ska avgöra målet i enlighet med EU-domstolens avgörande. Detta avgörande är på samma sätt bindande för de övriga nationella domstolar där en liknande fråga uppkommer.

Detta är en icke-officiell handling avsedd för massmedia och den är inte bindande för domstolen.

[Domen i fulltext och eventuellt en resumé av domen](#) publiceras på webbplatsen CURIA dagen för avkunnandet.

Kontaktperson för press: Gitte Stadler ☎(+352) 4303 3127

Bilder från uppläsningen av domen finns tillgängliga på "[Europe by Satellite](#)" ☎(+32) 2 2964106.

Håll dig uppdaterad!

¹ Artikel 107 första stycket FEUF